

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 10C/316/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513210962
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Zimányi
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2513210962.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom Mgr. Vladimírom Zimányim v právnom spore žalobkyne: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy t a k t o

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovaná n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 17.09.2012 (došlou Okresnému súdu Skalica dňa 27.09. 2012) domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom náhrady majetkovej škody sumu 175,- eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 387,24 eura; zároveň sa domáhala priznania náhrady trov konania.

2. Žalobu vecne odôvodnila tým, že ako oprávnená v exekučnom konaní (vedenom proti povinnému E. H., nar. XX.XX.XXXX) na vymożenie pohľadávky jej priznanej spísala dňa 9/2/2010 návrh na zmenu súdneho exekútora a podala ho exekučnému súdu; o tomto návrhu oprávnenej mal exekučný súd (podľa ust. § 44 ods. 7 zákona č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) [ďalej aj "EP"] v znení platnom od 01.09.2005, resp. § 48 ods. 8 EP v znení platnom od 01.12.2006) rozhodnúť do 30 dní odo dňa doručenia návrhu oprávnenej na zmenu exekútora. Tvrdila, že exekučný súd postupoval nesústredene a so zbytočnými prietahmi, k rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe, pričom vec a/ nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a b/ ani si nevyžadovala spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá spolupráca by mohla mať vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. V dôsledku tohto nesprávneho úradného postupu vznikla žalobcovi majetková škoda predstavujúca vynaložené náklady v celkovej sume 175,- eur (70,- eur titulom nákladov na správu pohľadávky, 40,- eur titulom nákladov na udržiavanie a správu informačného systému, 15,- eur titulom výdavkov na administratívne spracovanie textov urgencií, poštovné a telekomunikačné výdaje a 50,- eur titulom výdavkov na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom). Tvrdila tiež, že neskorým vydaním rozhodnutia došlo k následným rizikám: a/ riziko zániku povinného, b/ riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, c/ riziko insolvenencie povinného.

3. K náhrade nemajetkovej ujmy poukázala na Ústavu Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Mala za to, že vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením. Dodala, že každý má právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si žalobca uplatnil s poukazom na doktrínu prijatú

Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej aj "ÚS"), podľa ktorej je spravodlivé, ak sa za každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000,- Sk, t. j. 663,88 eur (= 55,32 eura/mesiac), čo v danom prípade pri omeškaní exekučného súdu o 223 dní predstavuje práve alikvótnu sumu 387,24 eura.

4. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že vzhľadom na jej skutkovú a právnu argumentáciu je nutné: a/ deklarovat' porušenie práva žalobkyne na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava") a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (správne malo byť "Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd", ktorý bol zverejnený v Zbierke zákonov ako Oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky č. 209/1992 Zb., ďalej len "Dohovor"); b/ deklarovat' porušenie práva žalobkyne na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 Dohovoru; c/ deklarovat' porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu (Okresný súd Skalica), konkrétne princípu legality, princípu ochrany legitímnych očakávaní, princípu ochrany dôvery v právo, princípu právnej istoty; d/ nahradiť žalobkyni nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu, ktorá jej bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením práv uvedených pod písm. a/, b/ a princípov právneho štátu uvedených pod písm. b/ (zrejme malo byť pod písm. c/). Žiadala tiež, aby súd medzitýmnym rozsudkom (podľa ust. § 152 ods. 2 OSP, teda zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ktorý bil účinný do 30.06.2016) rozhodol o základe veci tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, vzniknutú žalobkyni zhora uvedeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Skalica.

5. Žalobkyňa v podanej žalobe vznesla námietku zaujatosti všetkých sudcov Okresného súdu Skalica.

6. K žalobe žalobkyne sa vyjadrila žalovaná, ktorá -okrem iného- poukázala na nejasný titul nároku na náhradu škody, nakoľko nie je zjavné, či sa namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov v konaní alebo sa žalobkyňa domáha nároku z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia ako nezákonného rozhodnutia. Poukázala na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, lebo túto právomoc má iba predseda súdu alebo ÚS. Návrh považovala za predčasne podaný, keďže v zmysle ust. § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj "ZoZŠŠ") od doručenia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neuplynulo 6 mesiacov. Poukázala na rozhodnutie ÚS, sp. zn. I. ÚS 16/02, v ktorom ÚS konštatoval, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Žalobkyňa podľa názoru žalovanej nepreukázala podanie sťažnosti na prieťahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktorých existenciu môže konštatovať len ÚS, preto nie je preukázaný ani nesprávny úradný postup. Namietala aj vyčíslenie materiálnej škody s odôvodnením, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové. V konaní je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi. Pokiaľ ide o ne-majetkovú ujmu, poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické, ale podlieha podrobnému skúmaniu, keďže prieťahy v konaní môže posudzovať len ÚS. V závere vznesla námietku premičania a navrhla žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

7. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 10NcC/26/2012-23 zo dňa 19.11.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Skalica sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí sp. zn. 2C/218/2012 a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Piešťany, ktorému vec napadla dňa 29.11.2012 pod sp. zn. 10C/369/2012. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.01.2013.

8. Uznesením č. k. 10C/369/2012-61 zo dňa 16.09.2013 (právoplatným dňom 18.09.2013) súd žaloby (pôvodne vedené na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 2C/218/2012 až 2C/331/2012 a 2C/333/2012 až 2C/377/2012) vylúčil na samostatné konania, ktoré sú vedené pod spisovými značkami 10C/369/2012, 10C/232/2013 až 10C/389/2013.

9. Podľa ust. § 473 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (účinný od 01.07. 2016, ďalej len "CSP"), zrušuje sa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zákonov.

10. Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. [§ 470 ods. 1 a ods. 2 veta prvá CSP]

11. Súd nariadil pojednávanie vo veci samej na termín 14.08.2019. Riadne a včas predvolané sporové strany svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní včas ospravedlnili, odročenie pojednávania nežiadali. Súd postupom podľa ust. § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti sporových strán.

12. Žalobkyňa v rámci ospravedlnenia jej neúčasti na pojednávaní uviedla, že si nechala znaleckým ústavom Ekonomická univerzita v Bratislave vyhotoviť znalecký posudok (č. 1/2014, založený v Spr. 284/14 tun. súdu), preukazujúci výšku majetkovej škody, ktorá jej bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu.

13. Žalovaná v podaní, ktorým ospravedlnila jej neúčasti na pojednávaní, poukázala na čl. 2 ods. 2 CSP, ktorý ako základný princíp zakotvuje princíp právnej istoty a v tejto súvislosti poukázala na doterajšiu rozhodovaciu prax tun. súdu vo veciach žalobkyne, a to s legitímnym očakávaním rozhodovania tak ako doposiaľ (zamietnutia žalôb v celom rozsahu, rozsudkami Okresného súdu Piešťany sp. zn.: 14C/232/2013, 9C/237/2013, 9C/238/2013, 10C/262/2013, ktoré boli potvrdené rozhodnutiami krajského súdu sp. zn.: 25Co/398/2014, 10Co/580/2014, 23Co/81/2014 a 10Co/360/2015).

14. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, s listinnými dôkaznými prostriedkami založenými v spise, podaniami sporových strán, podstatným obsahom spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 1Er/4328/2008, so žiadosťou o udelenie poverenia, s návrhom na vykonanie exekúcie, s poverením exekučného súdu, s návrhom na zmenu súdneho exekútora, s uznesením č. k. 1Er/4328/2008-15 zo dňa 13.04.2011 a zistil tento skutkový a právny stav:

15. Žalobkyňa ako oprávnená podala dňa 22.04.2002 návrh na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke E.. R. H. (ďalej aj "exekútorke"); exekútorke dňa 24.04.2002 podala na Okresný súd Skalica žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o. proti povinnému E. H. na vymoženie istiny 13 500,- Sk s príslušenstvom (exekučným titulom v danej veci bol platobný rozkaz Okresného súdu Skalica č. k. 7Ro/752/01 zo dňa 02.01.2002). Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 21.06.2002.

16. Podaním zo dňa 02.09.2010 (v žalobe dátum uvedený v tvare: 9/2/2010) žalobkyňa ako oprávnená podala návrh na zmenu súdneho exekútora.

17. Podaním zo dňa 14.12.2010 (došlým Okresnému súdu Skalica dňa 16.12.2010) exekúciou poverená exekútorke navrhla zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného.

18. Uznesením č. k. 1Er/4328/2008-15 zo dňa 13.04.2011 (právoplatným dňom 28.04.2011) Okresný súd Skalica návrhu oprávnenej na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie proti povinnému poveril súdneho exekútora E.. K. F..

19. Podľa ust. § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej aj "zákon č. 514/2003 Z.z." alebo "ZoZŠŠ"), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d/ nesprávnym úradným postupom. (2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

20. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. (2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. [§ 9 ods. 1 a 2 ZoZŠŠ]

21. Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. [§ 15 ods. 1 ZoZŠŠ]

22. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. (2) Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku. [§ 16 ods. 1 a 2 ZoZŠŠ]

23. Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. [§ 17 ods. 1 až 3 ZoZŠŠ]

24. Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. [čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy]

25. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch (...). [čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru]

26. Konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak. (2) Ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005. [§ 238 ods. 1 a 2 EP]

27. Ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. [§ 44 ods. 6 (pôv. ods. 5) EP, v znení účinnom do 31.08.2005]

28. Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. [čl. 17 CSP]

29. Súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania. [§ 157 ods. 1 CSP]

30. Nakoľko žalovaná namietala, že žaloba bola podaná predčasne, súd prvej inštancie sa najprv vypořiadal s touto námietkou.

31. V súdnej veci žalobkyňa tvrdila, že žiadosť o predbežné prejednanie nároku bola Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj "MS SR") doručená a je založená v spise Okresného súdu Skalica vo veci žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti žalovanému V. F., nar. XX.XX.XXXX (avšak toto konanie sa týka exekučného konania vedeného proti povinnému E. H., nar. XX.XX.XXXX).

32. Podľa ust. § 79 ods. 1 vety prvá a druhá a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v znení účinnom ku dňu 27.09.2012, t. j. ku dňu podania žaloby; od 01.07.2016 nahradený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok), konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných

náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoláva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. (2) Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

33. Žalobkyňa vo veci ňou označeného dôkazu odkazuje na spisy MS SR a Okresného súdu Skalica (aj to bez uvedenia spisovej značky), pričom neuviedla žiadny dôvod (objektívnu prekážku), pre ktorý nespĺnila povinnosť podľa ust. § 79 ods. 2 OSP, teda povinnosť pripojiť listinný dôkaz, na ktorý sa odvoláva (obdobne ust. § 132 ods. 3 CSP: Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.). Súd potom konštatuje, že žalobkyňa svoje tvrdenie nepreukázala, teda neuniesla dôkazné bremeno čo do podania žiadosti o predbežné prejednanie nároku. Ak teda žalobkyňa nepreukázala, že podala žiadosť o predbežné prejednanie nároku, potom je namieste záver, že žaloba o náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. bola podaná predčasne.

34. Súd len dopĺňa, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postu-pom, alebo nezákonným rozhodnutím, teda zodpovednosť podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je osobitnou, objektívnou zodpovednosťou (teda zodpovednosťou bez ohľadu na zavinenie). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu ne-možno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú nesprávny úradný postup alebo nezákonné rozhodnutie, vznik a existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom (alebo nezákonným rozhodnutím) a škodou.

35. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci "bez zbytočných prieťahov" (čl. 48 ods. 2 Ústavy, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.06.2010, sp. zn. 5 Cdo 126/2009).

36. Z exekučného spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 1Er/4328/2008 je zrejmé, že podaním zo dňa 02.09.2010 žalobkyňa ako oprávnená podala návrh na zmenu súdneho exekútora. Vzhľadom k tomu, že predmetné exekučné konanie sa začalo dňa 22.04. 2002, je potrebné aplikovať ust. § 44 ods. 6 (pôvodne ods. 5) EP v znení účinnom do 31.08.2005. Citované ust. EP neustanovovalo povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávnenej na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávnenej na zmenu exekútora; k ustanoveniu 30 dňovej lehoty došlo až s účinnosťou od 01.09. 2005. S poukazom na ust. § 238 ods. 1 EP, konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005, ak ods. 2 neustanovuje inak; v tomto prípade zákon (ods. 2) inak neustanovoval.

37. Čo sa týka žalobkyňou tvrdených prieťahov v konaní, otázku či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy je kompetentný preskúmať len ÚS, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitnosť veci, správanie účastníka a postup súdu (viď napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len ÚS, a to na podklade ústavnej sťažnosti. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, že všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa - krajské súdy, Najvyšší súd (porovnaj napr. dôvodová správa k zákonu č. 412/2012 Z.z.). Rozhodnutie ústavného súdu žalobca nepredložil a na toto sa vo svojej žalobe ani neodvolával.

38. Takýto výklad vyplýva aj z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.05.2013, sp. zn. IV. ÚS 471/2012, v zmysle ktorého v nadväznosti na vyslovenie porušenia základných práv sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezov) sa otvára priestor na to, aby sťažovateľka podala v súlade s ustanoveniami zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov žalobu o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, o ktorej sú oprávnené a aj povinné rozhodnúť vecne a miestne príslušné všeobecné súdy (pozn. súdu: jednalo sa najmä o exekúcie z toho istého obdobia ako v danom prípade). Ústavný súd tu teda vyslovil názor, že až po konštatovaní porušenia základných práv garantovaných čl. 48 ods. 2 Ústavy sa otvára možnosť podať predmetnú žalobu. Navyše, ako aj z judikatúry ÚS vyplýva, nie každý prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (viď napr. II. US 57/01, I. US 46/01).

39. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Keďže všetky podmienky pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím musia byť splnené kumulatívne, pri aplikácii logického výkladu bolo nadbytočné a nevhodné dokazovať splnenie ďalších podmienok. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v danej veci je aj v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou totožného žalobcu v obdobných veciach, na ktoré poukazovala aj žalovaná v písomnom podaní pred pojednávaním.

40. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej súd prvej inštancie uvádza nasledovné. Premlčanie sa podľa ustálenej súdnej praxe skúma len u existujúceho nároku. Preto, keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu nevznikol, vznesenou námietkou premlčania sa taktiež už nezaoberal.

41. Súd prvej inštancie ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (k tomu viď napr.: Ruiz Torija c. Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29.05.1997; Higgins c. Francúzsko z 19.02.1998).

42. Len pre úplnosť súd uvádza, že žalobca vo svojej žalobe žiadal najprv o veci rozhodnúť medzitýmnym rozsudkom. Tu je potrebné uviesť, že ak súd uzná, že je tu dôvod pre rozhodnutie medzitýmnym rozsudkom, môže takýto rozsudok vydať aj bez návrhu strán sporu; ak súd návrhu strany sporu na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhoví, nevydáva o tom osobitné rozhodnutie a s týmto návrhom strany sporu sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

43. K znaleckému posudku č. 1/2014, vypracovanému znaleckou organizáciou (Ekonomická univerzita v Bratislave), súd prvej inštancie dokazovanie týmto znaleckým posudkom nevykonal, nakoľko by išlo o nadbytočné dokazovanie, nakoľko nebola splnená ani len prvá z troch podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup. Akékoľvek ďalšie dokazovanie o príčinnej súvislosti, ako aj o výške škody by tak bolo nad rámec dokazovania potrebného pre účely tohto konania v rozpore so zásadou hospodárnosti konania (čl. 17 CSP v spojení s ust. § 157 ods. 1 CSP).

44. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. [§ 255 ods. 1 CSP]

45. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. [§ 266 ods. 1 a 2 CSP]

46. Nakoľko súd žalobu zamietol, plný (100%-ný) úspech v spore mala žalovaná a v tomto rozsahu by jej patril nárok na náhradu trov konania. Zo spisu je však zrejmé, že žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. (§ 356 CSP a contrario, § 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. [§ 362 ods. 1 veta prvá CSP]

O odvolaní rozhoduje krajský súd. [§ 34 (časť vety po čiarku) CSP]
(tu: Krajský súd v Trnave)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. [§ 358 CSP]

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. [§ 359 CSP]

Podanie je úkon určený súdu. (2) Podanie vo veci samej je najmä (...), odvolanie, (...). [§ 123 CSP]

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. [§ 125 CSP]

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie: a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis. (2) Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. [§ 127 CSP]

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). [§ 363 CSP]

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. [§ 364 CSP]

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a/ neboli splnené procesné podmienky, b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. [§ 365 ods. 1 CSP]

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. [§ 365 ods. 2 CSP]

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. [§ 365 ods. 3 CSP]

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak: a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. [§ 366 CSP]

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. [§ 367 ods. 1 CSP]

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. (2) Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. (3) Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. (4) Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane. [§ 369 CSP]